

Становище

от проф. д-р Веселин Иванов Койчев, АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев”,
на дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по:
област на висше образование 8. Изкуства, професионално направление 8.3 Музикално и
танцово изкуство, докторска програма Музикознание и музикално изкуство.

Автор: Ихан Гао

Тема: „Исторически аспекти в развитието на китайското цигулково изкуство в периода
1919-2008 г.“.

Научен ръководител: проф. д-р Стела Митева-Динкова

Със заповед № РД-27-030 от 16.02.2024 год. на Ректора на АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, съм определен за член на научното жури за осигуряване на процедура за защита на дисертационен труд на тема „Исторически аспекти в развитието на китайското цигулково изкуство в периода 1919-2008 г.“, с автор Ихан Гао, за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ в област на висше образование 8. Изкуства, професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство, докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“. Авторът на дисертационния труд Ихан Гао е докторант в самостоятелна форма на обучение към катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“, АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“.

Ихан Гао започва музикалното си обучение през 2011 г. а през 2015 г. завършва образователно-квалификационна степен „бакалавър“ в Harbin Normal University - HNU. Година по-късно продължава образованието си в магистърска програма със специалност „цигулка“, с преподаватели Ли Фън и Андрей Федченко. През 2018 г. той става стипендиант на Университета, а през 2019 г. се дипломира със самостоятелен рецитал. В студентските си години Ихан Гао развива активна концертна дейност.

Още през 2018 г. се присъединява към китайско-руския камерен оркестър на музикалната консерватория в Харбин а 2019 година бележи начало на неговата педагогическа дейност, като редовен учител по цигулка в Yibin University в провинция Съчуан, Китай.

От 2021 до настоящата 2024 г. Ихан Гао е докторант в редовна форма на обучение към Катедра „Класическо и Поп и джаз изпълнителско изкуство“ – АМТИИ, гр. Пловдив, с научен ръководител проф. д-р Стела Митева-Динкова. Като докторант развива активна художественотворческа дейност и е носител на награди: Втора награда от Международен конкурс за камерна музика в Прага (2021 г.), Златна лира от Международен конкурс за музикално, танцово и изобразително изкуство „Орфееви таланти“. (2022 г.). Всичко това представя Ихан Гао като инструменталист-цигулар със солови изяви, камерна изпълнителска дейност и педагогически опит.

В дисертационния труд са използвани няколко метода на научно изследване, като преглед на научни литературни източници, исторически изследователски метод и метод на сравнително изследване. Хипотезата на изследването дава основание да се докаже,

че в периода от 1919 до 2008 г. под влияние на историческите аспекти, инструментът цигулка еволюира и получава легитимност не само в образователната система, но заема почетно място в културния живот на Китай и неговите достижения получават признание извън границите на страната.

Трудът е структуриран в увод, четири глави, заключение, справка за основните приноси и библиография, списък на публикации, приложение и дискография на някои от изследваните автори. Съдържанието и структурата са по утвърдените норми. Общият обем е 177 страници от които основното съдържание е разгърнато в 164 страници, ползвани са 33 източници на китайски и 3 на български език. Ползвани са 40 интернет източници, някои от които многократно. Форматирането на източниците е ясно и точно. Като приложение е включена дискография на Хун Кун, Лу Сисинг и Нинг Фенг. Обемът на дисертационния труд отговаря на изискванията за научни трудове в АМГИИ „Проф. Асен Диамандиев“.

В увода ясно са формулирани обект, предмет, цели, задачи и хипотеза на изследването. Обект на труда представлява е цигулковото изкуство с неговите разнообразни проявления в Китай. Основната цел на дисертацията е да се разгледа развитието на това изкуство в периода от 1919 до 2008 г. Задачите са свързани с установяването на историческите аспекти през този период.

В първа глава се проследява въвеждането на инструментът цигулка преди 1919 г. и първите стъпки в неговата социализация и взаимодействие с местната традиционна музикална практика. Докторантът определя изследваният период като подготвителен за цигулковото изкуство в Китай.

Втора глава обхваща историческите събития след освобождаването на страната от феодалния строй през 1919 г. до навлизането на новата идеология с основаването на нов Китай през 1949 г. Докторантът демонстрира познаване на проблема и определя периода като формиращ ранното китайско висше музикално образование, през който се създават първите учебни материали по цигулка. Проследен е творческият път на първите цигулкowi педагози и създаване на първите китайски цигулкowi произведения. Тук докторантът отдава необходимото значение на китайски композитори, и педагози, като Ма Сицонг, Тан Шуджен и Сяо Юмей, отразяващи новия китайски стил чрез поставяне тематизма на китайските народни песни в рамките на класическите европейски форми. Докторант Ихан Гао прави собствени съпоставки, изводи и причинно-следствени връзки относно развитието на китайското цигулково изкуство.

В трета глава той разглежда противоречивия ход на развитие на китайското цигулково изкуство и първия „златен период“ на музикалното изкуство. Отражено е намирането на баланса между чуждестранните музикални постижения и силните страни на китайската традиционна музика. Периодът на Културната революция от 1966 до 1976 г. е характеризирани като сериозно възпрепятстващ развитието на китайското цигулково изкуство. Докторантът описва преследването на преподаватели, унищожаване на ценни учебни пособия и художествени произведения, затваряне на училища, ограничаване на приема, преустановяване на художествената концертна дейност. Той демонстрира аналитичен подход, заключавайки че въпреки регресивното влияние на Културната революция (1966-1976 г.) във всички сфери на изкуството, цигулковото изкуство запазва своята посока на развитие.

Четвърта глава е посветена на историческия период от 1978 до 2008 г., който бележи окончателен възход на китайското цигулково изкуство, като част от световната музикална култура и реализацията на редица цигулари от Китай в Европа и САЩ. Докторант Ихан Гао достига до заключение, че причината за този възход е политиката на реформи и отваряне на външните отношения. Докторантът заключава че всички тези явления точно илюстрират и доказват практически успеха на китайското цигулково изкуство в периода 1919-2008 г.

Проучването на историята на цигулковото образование в Китай дава основание на Ихан Гао да смята, че китайското висше музикално образование е балансирано между традиционно и модерно, между родно и чуждестранно, запазвайки една постоянна траектория на възход. Това доказва основната теза на изследването, че през посочения период от 1919 г. до 2008 г. историческите аспекти оформят развитието на цигулковото изкуство в различни сфери и довеждат неговата еволюция до световните музикални стандарти. В контекста на съвременния глобален свят китайските цигулари намират своя собствен глас, вървейки ръка за ръка със синтеза и иновациите.

Съгласен съм с посочените от докторанта приноси моменти и положителни страни на дисертационния труд. От особено значение за мен е изследването на почти вековната еволюция на китайското цигулково изкуство, и влиянието от историческите, политически, географски и социокултурни фактори. Смятам, че важен приносен момент представлява изследването върху създаване на различни учебни пособия с техните предимства и недостатъци. Приносна стойност има проучването на творческите търсения и стилистичните характеристики на цигулкови произведения от китайски композитори и сравнението им с европейските цигулкови творби.

Научните публикации са четири на брой и са тематично свързани с темата на дисертационния труд. Представеният автореферат е от 56 страници. В синтезиран и същевременно изчерпателен вид са представени отделните глави на дисертационния труд. Авторефератът точно и ясно представя цялостната научна разработка.

Дисертационният труд е оформен добре технически; съдържа събрана и систематизирана информация, доказваща твърденията. Видно е че докторантът Ихан Гао притежава задълбочени теоретични знания и демонстрира качества и умения за самостоятелно провеждане на научно изследване. В представеният труд са налице научни и научно-приложни резултати, които представляват принос в науката и отговарят на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“. Поради гореизложеното, убедено давам своята положителна оценка за научната разработка, представена в дисертационния труд, автореферат, постигнати резултати и приноси, като предлагам на почитаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на Ихан Гао в област на висше образование: 8. Изкуства; професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство.

Пловдив, 25.03.2024 г.

проф. д-р Веселин Койчев